वभौ मरुत्वान् विक्रतः समुद्रो वभौ मरुत्वान् विक्रतः समुद्रः। वभौ मरुत्वान् विक्रतः समुद्रो वभौ मरुत्वान् विक्रतः समुद्रः॥ सर्व्वयमकं॥ १९॥

ज॰म॰ वभावित्यादि। मरुत्वान् हनूमान् पितृत्वेन मरुद्विद्यते अस्येति कृत्वा अपहरति बलं विविधं कृतं वनभङ्गादि कर्म्म येन विविधं वाक्रन्ततीति विक्रतः दृगुपधलक्षणः कः वृक्षादीनां क्षेदकइत्यर्थः समुद्रो मुद्रयाभिज्ञानेन चूडामणिना सह वर्त्ततइति समुत्पतितो नभसि तेजःपुञ्जइव वभौ दीप्यते स्म इत्ययं प्रथमः पादः। तस्मिन् तथाभूते मरुत्वानिन्द्रः अनुजीवितया मरुतोदेवास्यस्य सन्तीति कृत्वा विक्रतः रावणपरिभवात् विहतदेवाधिपत्यः विक्रतः सच समुद्रः मुद्रया अक्षरया सह वर्त्तमानः समुपलब्धमारुति वृक्षान्तः वभौ दृष्टवान् कपिना तावदिदं कृतं रामः पुनः समूलं क्षेत्स्यतीति अनेकार्थत्वाद्धातूनां भातिरत्र तुष्टौ वर्त्तते इत्ययं द्वितीयः समुद्रोजलनिधिः मरुत्वान् हनूमदुत्पतनजनितवायुना युक्तः अतएव विक्रतोऽतिक्रान्तमर्य्यादः वभौ बभूव अत्र सत्तायां प्रयुक्तइत्ययं तृतीयः सलोकपालोमरुत्वान् महाभूतात्मकेन युक्तः मरुत्वान् पूर्व्ववन्मतुप् मरुत्वानिति व्याख्याने जलाञ्जशोन्त इति जश् स्यात् मुद्रोहर्षस्य दाता पुत्रोमे सुखेन यास्यतीति मुदं राति ददातीति आतोऽनुपसर्गे कः विक्रतोमन्दगतिः वभौ वाति स्म अत्र गतौ प्रयुक्तइत्ययं चतुर्थः अन्यस्त्वाह यमकेषु क्रियापद